

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**Інститут права та безпеки
Кафедра адміністративно-правових дисциплін**

**м. Одеса
2025**

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**Інститут права та безпеки
Кафедра адміністративно-правових дисциплін**

**МАТЕРІАЛИ
XII Міжнародної науково-практичної
онлайн-конференції
«СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО
ПРАВА УКРАЇНИ»**

24 жовтня 2025 року

**м. Одеса
2025**

УДК 342.92(477)
ББК 67.9.(4Укр)401.0
С764

*Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення статей,
які суттєво перевищували пропоновані обсяги*

С764 Стан та перспективи розвитку адміністративного права України: матеріали XII Міжнародної науково-практичної онлайн- конференції, м. Одеса, 24 жовтня 2025 р. — Одеса : ОДУВС, 2025. – 320 с.

© ОДУВС, 2025

2. Адміністративне право : підручник НУ «ЮАУ ім. Ярослава Мудрого» ; за заг. ред. Ю. П. Битяка, В. М. Гаращука, В. В. Зуя. 2-ге вид., переробл. та допов. Х.: Право, 2013. 656 с.;
3. Загальне адміністративне право : підручник / [Гриценко І. С., Мельник Р. С., Пухтецька А. А. та ін.] ; за заг. ред. І. С. Гриценка. К. : Юрінком Інтер, 2015. 568 с.;
4. Мельник Р. С., Бевзенко В. М. Загальне адміністративне право: навч. посіб. / за заг. ред. Р. С. Мельника. К. : Ваіте, 2014. 376 с.;
5. Закон України «Про звернення громадян» від 02.10.1996 № 393/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/393/96-вр#Text>;
6. Закон України «Про запобігання корупції» від 14.10.2014 №1700-VII. URL.: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>

ЕЛЕКТРОННА ФОРМА ЗВЕРНЕННЯ ГРОМАДЯН У СТРУКТУРІ ІНСТИТУТУ ЗВЕРНЕНЬ ГРОМАДЯН

*Аносенков А.А., кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри тактико-спеціальної та спеціальної фізичної
підготовки факультету підготовки фахівців для підрозділів
превентивної діяльності НПУ, Одеського державного
університету внутрішніх справ orcid.org/0000-0001-6755-2916*

*Мукоїда Р.В., кандидат юридичних наук, доцент,
професор кафедри тактико-спеціальної та спеціальної фізичної під-
готовки факультету підготовки фахівців для підрозділів
превентивної діяльності НПУ, Одеського державного
університету внутрішніх справ orcid.org/0000-0002-3505-3255*

Творчий пошук авторів присвячений дослідженню чинного законодавства в сфері звернень фізичних осіб та аналізу категорії електронне звернення громадян як вихідного поняття, що існує в сучасному механізмі регулювання суспільних відносин в умовах швидкого розвитку інформаційних технологій та діджиталізації елементів публічного адміністрування.

Обравши курс на євроінтеграцію Україна, встановлює для себе необхідність визнання людини, а отже, й дотримання її прав і свобод найвищою цінністю. Розуміння ефективності державного механізму із забезпечення прав та свобод осіб приходить за умови наявності певних об'єктивних показників, які б відображали рівень задоволення потреб громадян та інших осіб. За таких умов, на перший план для держави виходить питання підтримання зворотного зв'язку із народом України. Із цього, очевидно постає необхідність впровадження певного механізму

му, який дозволив би особам безпосередньо звертатися до органів державної влади зі зверненнями різного характеру. Наразі в Україні діє такий механізм, який носить назву інститут звернення громадян, в основні якого лежить норма статті 40 Конституції України, яка закріплює право осіб направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування та посадових і службових осіб цих органів, що зобов'язані розглянути звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк[1]. Однак, так чи інакше, настає момент, коли навіть найдієвіший правовий інститут потребує модернізації та інститут звернення громадян не є виключенням. Із появою нових сучасних технологій, які утворюють нові канали зв'язку між громадянами та державною владою з'являється необхідність у врегулюванні їх використання задля підвищення ефективності інституту звернення громадян. В цьому аспекті слід приділити увагу такому елементу інституту звернення громадян як електронне звернення громадян. Особливо актуальним це є в сучасних умовах збройної агресії РФ, коли для певної категорії населення єдиним можливим способом реалізувати своє конституційне право на звернення є використання електронних каналів зв'язку.

З огляду на швидкість розвитку технологій та зміни навколишніх обставин, які потребують проактивного підходу щодо впровадження зазначених технологій, вважаємо за необхідне провести релевантне дослідження, метою якого є аналіз актуального законодавства щодо форм звернень громадян, аналіз врегульованості електронних звернень, аналіз доцільності окремого врегулювання електронних звернень громадян, виділення поняття електронного звернення та надання пропозицій щодо внесення змін у чинне законодавство щодо електронних звернень громадян.

Демократичний вектор розвитку суспільства вимагає від держави встановлення певних правових механізмів, які дозволили б суспільству адресно виражати свої думки, невдоволення, пропозиції щодо тих чи інших дій представників влади. Відповідно до основних конституційних засад, Україна закріпила право на звернення. Виходячи з цього, з метою забезпечення цього права, було створено відповідний правовий механізм – інститут звернення. Він виступає гарантією реалізації права осіб на звернення та засобом захисту особами своїх прав, шляхом подання звернень із пропозиціями, скаргами до осіб або органів, які зобов'язані розглядати такі звернення. В основі зазначеного механізму лежить Закон України «Про звернення громадян» введений в дію Постановою Верховної Ради України № 394/96-ВР від 02.10.96 р.[2] Саме він закріплює базові поняття зазначеного механізму та являє собою сукупність правових норм, що регулюють суспільні відносини, які виникають під час

взаємодії осіб із відповідальними суб'єктами щодо розгляду звернень осіб. Законодавцем зазначається, що громадяни України мають право звернутися до органів державної влади, місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій, незалежно від форм власності, засобів масової інформації, посадових осіб, відповідно до їх функціональних обов'язків, із зауваженнями, скаргами та пропозиціями, що стосуються їх професійної діяльності, заявою або клопотанням щодо реалізації своїх соціально-економічних, політичних та особистих прав і законних інтересів та скаргою про їх порушення. З метою забезпечення реалізації громадянами конституційного права на звернення, центральні та місцеві органи виконавчої влади, міністерства та відомства постійно працюють над удосконаленням форм та методів роботи із зверненнями і громадян. Керівники органів державної влади та органів місцевого самоврядування здійснюють докорінну перебудову роботи відповідних органів із зверненнями громадян забезпечивши кваліфікований, неупереджений, об'єктивний і своєчасний розгляд звернень громадян з метою оперативного вирішення порушених у них питань, вдоволення законних вимог заявників, реального поновлення порушених конституційних прав та запобігання в подальшому таких порушень, повною мірою реалізуючи при ньому визначені законодавством повноваження; надання у встановлені законом строки письмових відповідей авторам звернень за наслідками їх розгляду.

Аналізуючи чинне законодавство в сфері звернень осіб, очевидним є факт, що центральною категорією у ньому виступає поняття звернення. Відповідно до статті 3 Закону України «Про звернення громадян» звернення це викладені в письмовій або усній формі пропозиції (зауваження), заяви (клопотання) і скарги. Аналізуючи це поняття, можна виділити наступні форми звернень: усну та письмову. Системний аналіз зазначеного нормативно-правового акту дозволяє додатково виділити й електронну форму звернення, так зване «електронне звернення». Про нього йдеться в абзаці 7 статті 7 Закону України «Про звернення громадян», де зазначено, що електронне звернення це письмове звернення, яке надіслане з використанням мережі Інтернет, засобів електронного зв'язку[2]. Таким чином електронну форму звернення було ототожнено із письмовою формою, що унеможливило використання всього потенціалу електронної форми звернень.

Особливості електронної форми звернення характеризуються перед усім тим, що документ, яким по суті є звернення, формується із використанням інформаційних технологій, які суттєво змінюють процес обміну даними між особою, яка надсилає таке звернення та особою, яка таке звернення отримує та обробляє. Це проявляється в тому, що сформувати електронне звернення та надіслати його можна з будь-якої точки світу, у

будь-який час, а ідентифікація відправника може бути складною задачею, яка потребує відповідних ресурсів. Слід зазначити, що чинний закон України «про звернення громадян» визначає електронну форму звернення вузько, що в подальшому при появі нових сучасних рішень в цій сфері не дасть можливість покласти таке визначення в основу оновленого пласту законодавства, присвяченого зверненням осіб.

Останні роки, починаючи з повномасштабного вторгнення, інформаційні технології та електронні документи, створені за допомогою них почали стрімко розвиватися та повсякчасно знаходити собі місце в державному регулюючому механізмі. QR-коди, портали, створені на офіційних веб-сторінках державної влади для обміну інформацією давно створюють сучасну інфраструктуру електронного документообігу в якому центральним поняттям повинно бути поняття електронного документу як форми. Вітчизняний законодавець притримується зазначеного підходу, що виражається в появі закону України «про електронні документи та електронний документообіг». У статті 5 зазначеного закону вказано, що електронний документ - документ, інформація в якому зафіксована у вигляді електронних даних, включаючи обов'язкові реквізити документа.

Відтворення електронного документу на папері є лише візуальною формою електронного документу[3]. Тобто є певне протиріччя між законами України «про звернення громадян» та «про електронні документи та електронний документообіг». Крім того, точку зору, що електронні звернення повинні бути закріплені як окрема форма звернень підтверджує й підхід вітчизняного законодавця в інших галузях права, зокрема в господарському процесуальному праві. Так, у статті 96 господарського процесуального кодексу йде мова про електронні докази, які являють собою є інформацію в електронній (цифровій) формі, яка містить дані про обставини, що мають значення для справи, зокрема, електронні документи в тому числі текстові документи[4]. Виходячи із зазначеного, стає зрозумілим, що законодавець дотримується підходу за якого електронна форма документів вважається самостійною формою зі своїм власним регулюванням, що необхідно з огляду специфіки технологій та процедур, які застосовуються при розгляді та обробці електронних документів. Зазначене дозволяє зробити висновок, що чинне законодавство про звернення громадян не вкладається в загальний підхід щодо електронної форми документів.

Література

1. Конституція України : від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР : станом на 1 січ. 2025 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vp#Text>

2. Про звернення громадян : Закон України від 02.10.1996 р. № 393/96-ВР : станом на 04 серпня 2024 р.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/393/96-вр#Text>

3. Про електронні документи та електронний документообіг : Закон України від 22.05.2003 р. № 851-IV : станом на 1 січ. 2024 р.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/851-15#Text>

4. Господарський процесуальний кодекс України : Кодекс України від 06.11.1991 р. № 1798-ХІІ : станом на 19 лип. 2024 р.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1798-12#Text>

ДИСКРЕЦІЙНІ ПОВНОВАЖЕННЯ СУДДІВ АДМІНІСТРАТИВНИХ СУДІВ У СВІТЛІ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТА- НДАРТІВ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА

*Аргірова М.О., студентка 2 курсу магістратури, факультету права
та економіки, Міжнародного гуманітарного університету
Науковий керівник: **Боксгорн А.В.**, доктор філософії, доцент,
доцент кафедри державно-правових дисциплін факультету права
та економіки, Міжнародного гуманітарного університету*

Актуальність даного дослідження полягає в тому, що питання меж дискреційних повноважень та їх судового контролю є ключовим для утвердження верховенства права та інтеграції України до європейського правового простору.

Варто наголосити, що неналежний судовий контроль за дискрецією може призводити до свавілля з боку суб'єктів владних повноважень. Власне адміністративні суди також наділені специфічними дискреційними повноваженнями.

За змістом п. 7 ч. 1 ст. 2 Закону України «Про адміністративну процедуру» дискреційне повноваження – повноваження, надане адміністративному органу законом, обирати один із можливих варіантів рішення відповідно до закону та мети, з якою таке повноваження надано [1].

Відповідно до правових висновків, викладених у постанові Верховного Суду від 16 травня 2023 р. у справі № 380/3195/22 дискреційними є такі повноваження, у межах яких норма права допускає кілька варіантів поведінки суб'єкта владних повноважень у кожній конкретній ситуації та встановлених обставинах справи, кожна з яких буде правомірною. Характерними ознаками адміністративного розсуду (дискреції) є: 1) реалізація дискреційних повноважень має відповідати принципу верховенства права; 2) їх здійснення можливе лише у разі відсутності єдиного можливого варіанту поведінки; 3) суб'єкти владних повноважень мають

ЗМІСТ

Давиденко В.В. ВСТУПНЕ СЛОВО.....	3
Денисова А.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ	4
Ярмакі Х.П. ЩОДО ПИТАННЯ ПРО РОЗУМІННЯ ПРАВОСУДДЯ ПРИ РОЗГЛЯДІ СУДДЯМИ СУДІВ ЗАГАЛЬНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ СПРАВ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ	6
Свиридюк Н.П., Цюприк Н.О. OSINT ЯК ІНСТРУМЕНТ СУЧАСНОЇ РОЗВІДКИ: ВИКЛИКИ ЛЕГІТИМНОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	10
Safjański T. THE RUSSIAN FEDERATION DIVERSION OPERATIONS INVOLVING THE USE OF ARSON IN EUROPE – NEW THREATS AND CHALLENGES FOR UKRAINE AND POLAND COOPERATION IN THE FIELD OF SECURITY	13
Завальнюк І.В. АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД ЯК КВАЗІ-ОРГАН КОНСТИТУЦІЙНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ	21
Калянов Д.П. ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ МЕХАНІЗМУ ДЕМОКРАТИЧНОГО ЦИВІЛЬНОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	25
Кобко Є.В. ДОТРИМАННЯ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	29
Кравцова Т.М. РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ У ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ДІТЬМИ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ПРІОРИТЕТИ ДІЯЛЬНОСТІ	32
Помаза-Пономаренко А., Тарадуда Д. АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	35
Рудой К.М. ГЛАСНІСТЬ ТА ВІДКРИТІСТЬ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА У ПОЗОВНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ ТА ПРАКТИКА УКРАЇНИ.....	38

Шаронов А.П. ПРАВОВА ПРИРОДА ІНТЕРОПЕРАБЕЛЬНОСТІ ЯК КАТЕГОРІЇ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА	40
Абасова Ф. А., Сірко В.С. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА: ВИКЛИКИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ.....	44
Аксенова А.О., Ярмакі Х.П. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКОННОСТІ У ПУБЛІЧНОМУ АДМІНІСТРУВАННІ	47
Аносенков А.А., Мукоїда Р.В. ЕЛЕКТРОННА ФОРМА ЗВЕРНЕННЯ ГРОМАДЯН У СТРУКТУРІ ІНСТИТУТУ ЗВЕРНЕНЬ ГРОМАДЯН.....	49
Аргірова М.О., Боксгорн А.В. ДИСКРЕЦІЙНІ ПОВНОВАЖЕННЯ СУДДІВ АДМІНІСТРАТИВНИХ СУДІВ У СВІТЛІ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА	53
Баранов С.О. ПРАВОВИЙ СТАТУС ВІЙСЬКОВИХ АДМІНІСТРАЦІЙ ПІД ЧАС ДІЇ РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	56
Березовський А.О. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАСТОСУВАННЯ БЕЗПЛАТНИХ ЛІТАЛЬНИХ АПАРАТІВ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	60
Берендєєва А.І. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ СТРУКТУРИ СЕКТОРУ БЕЗ- ПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ.....	62
Біловус О.І., Галунько В.М. ПРАВА ОБОВ'ЯЗКИ ТА ПОВНОВАЖЕННЯ ПРАЦІВНИКІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ.....	65
Бланар Д.І., Шерстюк Г.М. МІСЦЕ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ.....	71
Богдан В.П., Галунько В.М. НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ЯК ОСНОВНИЙ СУБ'ЄКТ У ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ.....	73
Бойчук О.О., Любчик В.Б. ВЗАЄМОДІЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ПРАВООПОРУШЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНИМИ ПРИГОДАМИ.....	79
Братковський В.М. ПОНЯТТЯ, ВИДИ ТА ПІДСТАВИ ВИНИКНЕННЯ СПОРІВ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ	82

Войчек О.С. ДО ПОНЯТТЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТА ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ	86
Горбач-Кудря І.А. «ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ» У КАТЕГОРІЯХ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ	89
Гоцуленко А.А., Рудой К.М. АДМІНІСТРАТИВНА ПРОЦЕДУРА	93
Гузенко О.П. ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ ЗМІСТОВНОСТІ ТА РОЛІ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ	98
Гуцуленко С.І., Рудой К.М. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ РЕЖИМИ.....	101
Джунь С.В., Горбач-Кудря І.А. ДОСЛІДЖЕННЯ КАТЕГОРІЙ «ПОЛІЦІЯ» ТА «ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ» В ТЕОРІЇ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА	105
Джупіна Х.О., Баранов С.О. НАПРЯМИ РЕАЛІЗАЦІЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ В УКРАЇНІ	108
Дідик Н.І., Бесага І.В. ОЦІНКА СУДОМ РЕЗУЛЬТАТІВ ПОЛІГРАФІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ЯК ДОКАЗУ СТОРОНИ ЗАХИСТУ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ	112
Драганов С.В., Шерстюк Г.М. ПРОЦЕДУРА ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ, ЗАПОДІЯНОЇ СУБ'ЄКТОМ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ.....	115
Доскевич В.Г. ДЕЯКІ АСПЕКТИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ ...	118
Драпалюк К.І. ДЕЯКІ ПИТАННЯ БУЛІНГУ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ В УМОВАХ ДІЇ РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	122
Душков П.А., Галунько В.М. ВЗАЄМОДІЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ПОЛІЦІЇ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	125
Єпіфанцева В.Ф., Морозов Д.А. РОЛЬ ПРАЦІВНИКА КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ БЕЗПЕКИ ТА ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ НА ДЕОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ.....	127

Єфімкіна І.М., Жильцов О.Л.	
КОНТРОЛЬ ЗА ДОТРИМАННЯМ ЮРИДИЧНИМИ ОСОБАМИ ПРАВИЛ ДОЗВІЛЬНОЇ СИСТЕМИ	130
Жильцов О.Л.	
ОБМЕЖЕННЯ СВОБОДИ ВИБОРУ МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ.....	133
Закалик Г.М.	
ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРОЯВУ ПІДЛІТКОВОЇ АГРЕСІЇ ТА БУЛІНГУ В КОНТЕКСТІ ВІЙНИ В УКРАЇНІ.....	137
Заставенко М.О.	
РОЗВИТОК ЗАКОНОДАВСТВА, ЯКЕ РЕГУЛЮВАЛО ПРИТЯГНЕННЯ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ, ЩО ПОСЯГАЛИ НА ВСТАНОВЛЕНИЙ ПОРЯДОК ЗДІЙСНЕННЯ ПРАВОСУДДЯ.....	140
Згуральський Я.Р., Боксгорн А.В.	
ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ Й ПРИНЦИП ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ	143
Кадала В.В.	
ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ: ПРИНЦИПИ ТА ПРИЗНАЧЕННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО КОНФЛІКТУ	147
Капковський А.М.	
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ІНСТИТУТІВ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ЯК СУБ'ЄКТІВ ВЗАЄМОДІЇ ЗІ ЗБРОЙНИМИ СИЛАМИ УКРАЇНИ	150
Кобко Р.В.	
ОСОБЛИВОСТІ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	152
Ковальова О.В.	
ЗАВДАННЯ ШКОДИ ЗДОРОВ'Ю ПОТЕРПІЛОЇ ОСОБИ ЯК ОБОВ'ЯЗКОВА ОЗНАКА СКЛАДУ ВЧИНЕННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА: ОГЛЯД СУДОВОЇ ПРАКТИКИ.....	156
Ковбан А.В.	
ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЕТИКО-ПРАВОВИХ СТАНДАРТИВ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	160
Конопля Ю.М.	
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ МЕХАНІЗМИ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЛЯХ: ДОСВІД ЄС ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ УКРАЇНИ	163

Король Г.В., Баранов С.О. КОРУПЦІЙНІ РИЗИКИ У СФЕРІ ВІЙСЬКОВОГО ОБЛІКУ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ І ШЛЯХИ ЇХ УСУНЕННЯ	167
Косаревська О.В. ЩОДО ПИТАННЯ ЗАХОДІВ АДМІНІСТРАТИВНОГО ВПЛИВУ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО НЕПОВНОЛІТНІХ ВІКОМ ВІД 16 ДО 18 РОКІВ	170
Костюк С.С. РОБОТА З КАДРАМИ ПОЛІЦІЇ В США.....	172
Кузьміна М.В., Боксгорн А.В. ПОДАТКОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	174
Кучеренко Є.В., Клушина В.М. ДЖЕРЕЛА РЕСУРСНОСТІ ВІЙСЬКОВИХ МЕДИКІВ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ У ЗОНІ БОЙОВИХ ДІЙ	177
Лепехо Ю.В., Пузирний В.Ф. ПОНЯТТЯ СУБ'ЄКТА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАГУВАННЯ НА ВЧИНЕННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА	180
Маковій В.П. ПУБЛІЧНО-ПРАВОВА ТА ПРИВАТНО-ПРАВОВА ПРИРОДА ДОГОВОРІВ У СФЕРІ ВЛАШТУВАННЯ ДІТЕЙ-СИРИТ ТА ДІТЕЙ, ПОЗБАВЛЕНИХ БАТЬКІВСЬКОГО ПІКЛУВАННЯ.....	183
Матяр П.О., Берендєєва А.І. ЗНАЧЕННЯ ЕТИЧНИХ ПРИНЦИПІВ У ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО	188
Машенко В.С. ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЗБАЛАНСОВАНOSTІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ	190
Мельник С.О. УДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	194
Мітяшина А.Д., Чорна М.В. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФОРМУВАННЯ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ	198
Модлін Є.О., Галуцько В.М. ВЗАЄМОДІЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ПРАВOPOPУШЕНЬ ПОВ'ЯЗАНИХ З РОЗСЛІДУВАННЯМ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ ТА СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ.....	202

Мотрюк М.Д., Рудой К.М. ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ В АДМІНІСТРАТИВНО-ПОЛІТИЧНІЙ СФЕРІ	205
Мукоїда Р.В., Аносенков А.А. ОКРЕМІ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ В СФЕРІ ПРОТИМІННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	207
Назаренко О.П., Коропатов О.М. СУМІЩЕННЯ СЛУЖБИ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ВИДАМИ ДІЯЛЬНОСТІ: ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ І ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ	211
Ніщевич О.В. ОСОБЛИВОСТІ ДОТРИМАННЯ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ	213
Пирлик М.В., Баранов С.О. АНТИКОРУПЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	216
Пишна А.Г. ЩОДО ПИТАННЯ ОБМЕЖЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ В УМОВАХ ДІЇ РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	220
Підлубний О.Л. ПЕВНІ ОСОБЛИВОСТІ ДОТРИМАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ НАЦІОНАЛЬНОЮ ГВАРДІЄЮ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ДІЇ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	223
Потієвська А.В., Рудой К.М. ВПЛИВ РІШЕНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ НА АДМІНІСТРАТИВНЕ СУДОЧИНСТВО УКРАЇНИ	226
Проскурня Є.Є. ВИКОРИСТАННЯ (ЗАСТОСУВАННЯ) БЕЗПЛОТНИХ ЛІТАЛЬНИХ АПАРАТІВ ПІДРОЗДІЛАМИ ПОЛІЦІЇ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ	228
Пузирна Н.С. АДМІНІСТРАТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ КОНСУЛЬТАТИВНО-ДОРАДЧИХ ОРГАНІВ ПРИ ОМБУДСМАНІ.....	233
Рибаченко С.П. СТАН СПРИЙНЯТТЯ КОРУПЦІЇ СУСПІЛЬСТВОМ В УМОВАХ ДІЇ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	236
Ротар А.І., Баранов С.О. ФОРМУВАННЯ ЕТИЧНОЇ ПОВЕДІНКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УМОВАХ ДІЇ РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	240

Ротар А.І., Коропатов О.М. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ.....	244
Руденко Н.В., Денисова А.В. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА	246
Сербенюк С.О. ДО ПИТАННЯ АНАЛІЗУ ЗМІСТУ ПОНЯТЬ «ПРАВОВІ ЗАСАДИ» ТА «АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ» КРИЗЬ ПРИЗМУ МІЖНА- РОДНОЇ СПІВПРАЦІ У СФЕРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	249
Сінчук М.С., Любчик В.Б. ВЗАЄМОДІЯ ПІДРОЗДІЛІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВопорушень пов'язаних з НЕЗАКОННИМ ПОВОДЖЕННЯМ ЗБРОЇ, БОЙОВИМИ ПРИПАСАМИ АБО ВИБУХОВИМИ РЕЧОВИНАМИ	253
Сірко В.С. ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ GOOD GOVERNANCE ТА ЇХ ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ В УКРАЇНСЬКЕ АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО	256
Суленко А.А., Рудой К.М. ФОРМИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ.....	259
Сухарева А.О., Нестеровська О.О. ВЗАЄМОДІЯ ПОЛІЦІЇ З ОСВІТНИМИ ЗАКЛАДАМИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ БЕЗПЕЧНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	261
Сухінін С.В., Денисова А.В. ПРОБЛЕМАТИКА ДОСТУПУ ДО ПОСАДИ СУДДІ МІСЦЕВОГО СУДУ В УКРАЇНІ ПРИ НАЯВНОСТІ В КАНДИДАТА ВИЩОЇ ОСВІ- ТИ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ»	264
Терлецький А.В. ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ВИКЛИКИ ДЛЯ МІСЦЕВИХ ГРОМАД ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ	269
Торбін І.Ю. ФОРМИ ДІЯЛЬНОСТІ МИТНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ	272
Ульянов О.І. ВИКОНАННЯ ОРГАНАМИ ТА ПІДРОЗДІЛАМИ НПУ ЗАХОДІВ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	276
Федорінова Є.С., Чорна М.В. ПРИНЦИПИ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: МЕЖІ ОБМЕЖЕНЬ ТА ГАРАНТІЇ ПРАВ ОСОБИ.....	280

Флоренко Г.О., Сірко В.С.	
АДВОКАТ У СИСТЕМІ «ЕЛЕКТРОННИЙ СУД»:	
ПЕРЕВАГА ТА РИЗИКИ	282
Форманчук А., Янковий М.О.	
КРИМІНАЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЕКСГУМАЦІЇ	285
Чурбаков Д.Р, Боксгорн А.В.	
ПРИНЦИП ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА ЯК ОБМЕЖЕННЯ	
АДМІНІСТРАТИВНОГО РОЗСУДУ У СФЕРІ ФІНАНСІВ	288
Чорна М.В.	
ЮРИДИЧНІ ФАКТИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ	
ЯК ЕЛЕМЕНТ АДМІНІСТРАТИВНО–ПРАВОВИХ ВІДНОСИН	292
Шаповалов І.І.	
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВІЙСЬКОВИХ	
АДМІНІСТРАЦІЙ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	295
Шелковенко А.С., Денисова А.В.	
ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ	
ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	299
Шувар Н. М., Закалик Г.М.	
КОМУНІКАТИВНІ УМІННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СИСТЕМИ	
«ЛЮДИНА-ЛЮДИНА» В УМОВАХ ВІЙНИ	302
Шульга А.О.	
ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПО-	
ЛІЦІЇ УКРАЇНИ, ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРОТИДІЇ СУЧАСНИМ	
ЗАГРОЗАМ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ВІЙНИ	305
Щербина В.С., Денисова А.В.	
ЗБИРАННЯ ДОКАЗІВ У ПРОВАДЖЕННІ ЩОДО БУЛІНГУ:	
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	309

МАТЕРІАЛИ
XII Міжнародної науково-практичної
онлайн-конференції

«СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА
УКРАЇНИ»

24 жовтня 2025 року

Підписано до друку 25.10.2025. Формат 60x84/16. Папір офсетний.

Гарнітура «TimesNewRoman»/ Друк цифровий.

Ум. друк .арк. 18,6.

Наклад 5 прим.

Видавництво ОДУВС

м. Одеса, вул. Успенська, 1

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.